

Dosarul nr. 2ra-1179/22
2-21079088-01-2ra-26082022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. M. G. Hanganu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. L. I. Caraianu, S.A. Gubenco, A.S. Mironov)

ÎNCHEIERE

28 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Piotr Cioban,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva lui Piotr Cioban cu privire la rambursarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea cursurilor de formare inițială și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 mai 2022 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de către Piotr Ciobanu, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov și a fost menținută hotărârea din 01 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central,

constată:

La 27 mai 2021, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Piotr Cioban cu privire la rambursarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea cursurilor de formare inițială și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că, prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 556ef din 30 noiembrie 2018, Piotr Cioban a fost numit în funcția de subofițer superior de sector-debutant al Sectorului de poliție nr. 4, Congaz al Inspectoratului de Poliție Comrat al Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia.

A menționat că, în scopul acumulării cunoștințelor teoretice și abilităților practice necesare exercitării atribuțiilor de serviciu, la 30 noiembrie 2018, în temeiul dispoziției șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-551, Piotr Cioban a fost delegat la cursurile de formare profesională inițială în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI, pentru perioada 03 decembrie 2018-31 mai 2019.

Reclamantul a susținut că, Piotr Cioban a semnat angajamentul nr. 48 al funcționarului public, inclusiv cu statut special, prin care a fost informat despre prevederile art. 26 alin. (3) al Legii nr. 288/2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, conform cărora s-a obligat după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI cu o durată de 150 de zile, să activeze în cadrul MAI pentru perioadă de la 4 ani.

A invocat că, conform angajamentului pârâtul s-a obligat să restituie integral către MAI cheltuielile suportat pentru dezvoltarea sa profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire, calculate în condițiile legislației în vigoare, în cazul în care nu va activa în cadrul MAI după absolvirea cursurilor menționate, întreaga perioadă specificată în angajament, conform pct. 8, subpct. 2) al Anexei nr. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 158/2008, funcționarul publice va restitui integral autorității publice cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, indiferent de sursa de finanțare, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire, calculate în condițiile legii, în cazul în care nu a activat în serviciul public, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, întreaga perioadă specificată în angajament.

Reclamantul a precizat că, având în vedere că pârâtul nu a activat în MAI după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională întreaga perioadă specificată în angajament de 4 ani, pentru a încerca soluționarea litigiului apărut pe cale extrajudiciară, la 07 aprilie 2021, prin somația nr. 34/191963 Piotr Cioban a fost somat să restituie benevol și imediat cheltuielile suportate de către Inspectoratul General al Poliției în mărime de 42 483,15 lei, sumă achitată ultimului cu titlu de salariu, fapt confirmat prin certificatul cu privire la salariul calculat și achitat nr. 2615 din 05 aprilie 2021.

A subliniat că, cu somația nr. 34/191963 din 07 aprilie 2021, Piotr Cioban a făcut cunoștință personal, sub semnătură, indicând că se obligă să achite până la data de 07 mai 2021 suma de 42 483,15 lei.

Reclamantul a concretizat că, la 28 aprilie 2021, Piotr Cioban a achitat suma de 17 093,98 lei, fapt confirmat prin dispoziția de încasare nr. HJBV-H100 din 28 aprilie 2021, prin ce se confirmă că ultimul a recunoscut datoria pe care o are.

A notat că, pârâtul nu și-a onorat integral obligațiunile și suma datorată pentru formarea profesională inițială a acestuia constituie suma de 25 389,17 lei.

A solicitat reclamantul, încasarea din contul lui Piotr Cioban în beneficiul Inspectoratului General de Poliție a sumei de 25 389,17 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru dezvoltarea profesională inițială și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central acțiunea s-a admis. S-a încasat din contul lui Piotr Cioban în beneficiul Inspectoratului General al Poliției MAI al RM datoria sub formă de cheltuieli suportate pentru dezvoltarea profesională inițială în sumă de 25 389,17 lei. S-a încasat din contul lui Piotr Cioban în beneficiului bugetului de stat taxa de stat de la care a fost scutit reclamantul la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 761,67 lei.

La 04 noiembrie 2021, Piotr Cioban, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov a depus cerere de apel nemotivată, iar la 20 decembrie 2021 a depus cerere de apel

motivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 04 mai 2022 a Curții de Apel Comrat, s-a respins apelul declarat de către Piotr Cioban, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov și s-a menținut hotărârea din 01 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

Pentru a decide astfel instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit cu certitudine că Piotr Cioban a semnat angajamentul scris al funcționarului public, precum că după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională se obligă să activeze în cadrul MAI, însă la data de 16 martie 2021, după finisarea studiilor de dezvoltare profesională inițială a încetat raporturile de serviciu în legătura cu demisia, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. a) al Legii cu privire la funcționarul public cu statut special al MAI.

S-a reținut că, conform certificatului din data de 05 aprilie 2021, cheltuielile suportate pentru cursurile de dezvoltare profesională inițială și salariul lui Piotr Cioban constituie suma de 42 483,15, iar la data de 28 aprilie 2021 ultimul a achitat suma de 17 093,98 lei, ceea ce confirmă că acesta a recunoscut datoria, obligându-se a achita suma rămasă până la data de 07 mai 2021.

La 28 iunie 2022, Piotr Cioban a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, a fost numit în funcție publică la data de 30 noiembrie 2018, în baza ordinului nr. 556 ef din 30 noiembrie 2018, iar angajamentul scris de a lucra în serviciul public după finalizarea cursurilor de dezvoltare profesională inițială a fost semnat la data de 20 noiembrie 2018, când încă nu deținea statutul de funcționar public, și respectiv nu putea da un asemenea angajament.

A menționat că, în conformitate cu forma de dezvoltare profesională durata pregătirii lui Piotr Cioban a fost de 132 zile, ceea ce rezultă inclusiv din certificatul nr. 2615 din 05 aprilie 2021 cu privire la mărimea salariilor acumulate și plătite pentru perioada 03 decembrie 2018-31 mai 2019, în conformitate cu care au fost calculate cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională a recurentului.

Recurentul a susținut că, intimatul a declarat neîntemeiat că Piotr Cioban este obligat să lucreze în serviciul public de la 4 până la 5 ani, având în vedere că durata dezvoltării profesionale la caz este mai mare de 150 zile, or, reieșind din termenul real de dezvoltare profesională egal cu 132 zile, acesta urma să lucreze în cadrul MAI de la 3 până la 4 ani, întrucât durata formării profesionale variază de la 121 până la 150 zile.

A concretizat că, ținând cont de perioada de timp lucrată înainte de demisie și având în vedere principiul proporționalității de restituire a cheltuielilor pentru dezvoltarea profesională, cuantumul despăgubirii pentru perioada de timp nelucrată, 441 zile este de 17 093,98 lei, care a fost achitată integral.

Prin notificarea din 29 august 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 175).

Prin referința din 23 septembrie 2022, Inspectoratul General al Poliției MAI al RM a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Comrat a expediat în adresa participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal, copia deciziei contestate la 15 iunie 2022 (f.d. 144), de către recurent fiind recepționată la data de 17 iunie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat (f.d. 148).

Astfel, recursul declarat la 28 iunie 2022 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Piotr Cioban nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Piotr Cioban, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Piotr Cioban ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Piotr Cioban se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic